

знання, яке ми шукаємо, отримуємо, зберігаємо чи переробляємо, поширюємо і застосовуємо у різних сферах людської діяльності.

Завдання інформаційної платформи полягає в часовій характеристиці впливу, на який період те чи інше повідомлення повинно діяти, тобто довготривало чи короткотривало. Адже від змісту повідомлення залежить корисність інформаційного потоку.

Комунікаційний канал чи засіб повинен заздалегідь дбати про ефективність комунікації, про довіру до джерела. Адже, кожна людина як індивід реагує по-різному на те чи інше повідомлення, довіряє чи ні, розуміє чи ні, сприймає чи ні, зацікавлюється чи ні, запам'ятовує чи ні і т. д. Поняття знання – це «результат пізнавальної діяльності людини, об'єктивізований знаковими засобами мови. Знання мають інформаційну природу та характеризуються ознаками продуктивності, структурованості та латентності. Перетворення інформації на знання є результатом інтелектуальної діяльності людини. Відтак інтелект у широкому розумінні – здатність генерувати та накопичувати знання» [3].

Список використаних джерел:

1. Комова М. Принципи співвідношення фактів та інтерпретацій у засобах масової інформації: монографія / М. Комова. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2012. – 252 с.
2. Медіакультура особистості: соціально-психологічний підхід: навчально-методичний посібник / За ред. Л.А. Найдьоновой, О.Т. Барішпольця; Національна академія педагогічних наук України, Інститут соціальної та політичної психології. – К. : Міленіум, 2010. – 440 с.
3. Інтелектуальна власність: Креативи метафізичного пошуку / Базилевич В.Д., Ільїн В.В. – К., 2008. – 687 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://pidruchniki.com/14051003/ekonomika/informatsiya_znannya_viznachalni_chinniki_postindustrialnogo_rozvitku
4. Особливості проблем законодавчого забезпечення інформаційної безпеки держави, суспільства і громадянина в умовах інформаційно-психологічного протистояння / А.М. Кузьменко // Часопис Київського університету права. – 2010. – № 4. – С. 317-321].
5. Яковенко В.Я. Інформаційні ресурси: навч. посіб. / В.Я. Яковенко. – Донецьк: Дон Ну, 2005. – 202 с.

Шелест Т.С.

аспірант,

Київський національний університет культури і мистецтв

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ БІБЛІОТЕЧНОЇ ГАЛУЗІ НА СТОРІНКАХ ФАХОВОЇ ПЕРІОДИКИ

Значною складовою інформаційних ресурсів національного значення є друковані наукові видання, які виконують соціальну функцію забезпечення первинною науковою інформацією суспільства. Такі видання слугують громадянам науковою спадщиною, виступаючи засобом наукових комунікацій.

Однак, на сьогодні важливим аспектом для публікації дослідником наукового матеріалу є вміння обрати гідний ресурс. Оскільки зі зростанням

попиту на публікацію матеріалу – зросла кількість «хижацьких» видань, які не відповідають установленим правилам оформлення чи рецензування наукового тексту [1]. Фахівцям бібліотекознавчої галузі, науковцям і молодим вченим важливо мати на увазі гідні наукові видання для публікації своїх наукових ідей та досліджень.

Як зазначає дослідниця М. Комова: «Зміст матеріалів періодичного видання характеризується визначеними ознаками: актуальність та різнохарактерністю тематики, оперативність і регулярність виходу у світ; наявність однієї або декількох організацій, органом якої (яких) виступає видання; сталість змістового спрямування, який не змінюється протягом тривалого часу» [2, с. 53].

За тематикою фахові бібліотекознавчі видання поділяють на науково-теоретичні та практичні журнали, наукові, науково-виробничі, науково-методичні журнали, збірники наукових праць.

Зокрема, до науково-теоретичних та практичних видань належать такі відомі періодичні видання у галузі бібліотекознавства: «Бібліотечний вісник» (видавець – Національна бібліотека України ім. В. Вернадського), Библиотеки национальных академий наук: проблемы функционирования, тенденции развития (видавець – Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв), «Вісник книжкової палати» (видавець – Книжкова палата України). Видання Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія» виступає як науковий журнал. «Бібліотечна планета» (видавець – Національна парламентська бібліотека України) – науково-виробничий журнал. «Світ дитячих бібліотек» (видавець – Національна бібліотека України для дітей) – науково-методичний журнал.

«Вісник Львівського університету. Сер.: Книгознавство, бібліотекознавство та інформаційні технології», «Записки Львівської національної наукової бібліотеки України імені В. Стефаника», «Вісник Харківської державної академії культури», «Студії з архівної справи та документознавства» (видавець – Укр. наук.-дослід. ін-т архівної справи та документознавства), «Рукописна та книжкова спадщина України» (видавець – Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського), «Збірник праць Науково-дослідного центру періодики» (видавець – Львів. нац. наук. б-ка України ім. В. Стефаника) – збірники наукових праць.

Слід зауважити, що у контексті тематичного і змістового наповнення, всі перелічені вище періодичні видання бібліотекознавчого спрямування об'єднують наступні спільні питання: загальні проблеми бібліотекознавства, розвиток бібліотечних інформаційних технологій, розвиток соціокомунікаційних технологій, функціонування сучасної бібліотеки у системі соціальних комунікацій, наукова, науково-методична та міжнародна діяльність бібліотек і бібліотечних об'єднань, проблеми вдосконалення каталогізації у наукових бібліотеках; бібліотечне та науково-інформаційне обслуговування, дослідження і збереження фондів, створення Державного реєстру національного культурного надбання; досвід формування бібліотечно-архівних колекцій, стан журналістики та ЗМІ, інформаційна діяльність, книгознавство, видавнича справа, архівознавство та архівна справа.

Таким чином, можемо підсумувати, що у бібліотекознавчих виданнях поєднуються різні тематичні напрями. А різноманіття тем обумовлене значущістю періодики для бібліотечної галузі. Адже професійна періодика для фахівців у галузі бібліотекознавства – це, джерело інформації та плацдарм для обговорення наукових питань і проблем професійного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Dobson H. Think. Check. Submit: the campaign helping researchers navigate the scholarly communication landscape / H. Dobson // *Insights*. – 2016, Vol. 29 (3). – P. 228-232. – Mode of access: <http://doi.org/10.1629/uksg.323>. – Title from the screen.

2. Комова М. В. Документознавство: навчальний посібник / Національний університет «Львівська політехніка», Інститут гуманітарних і соціальних наук. – Львів-Київ : «Тріада плюс», «Алерта», 2007. – С. 187.